

EVANGELIE

Op het feest van de tempelwijding in Jeruzalem zei Jezus tegen de mensen die Hem niet wilden geloven: „Mijn schapen luisteren naar mijn stem. Ik ken ze en zij volgen Mij. Ik geef ze eeuwig leven. Zij zullen nooit verloren gaan en niemand zal ze uit mijn hand roven. Wat mijn Vader Mij gegeven heeft, gaat alles te boven. Niemand kan het uit de hand van mijn Vader roven. De Vader en Ik zijn één.”

*Naar Johannes 10, 27-30
Vierde zondag van Pasen*

WIE MAG JOUW HERDER ZIJN?

De mensen zien wel dat Jezus bijzonder is, maar dat Hij één is met God, vinden ze toch moeilijk. Jezus vergelijkt zijn volgelingen met schapen. Niet omdat ze zomaar achter Hem aan hollen, maar omdat Jezus een herder voor hen wil zijn. Een herder laat zijn dieren nooit in de steek. Of we die herder willen volgen, dat moeten we zelf beslissen. Jezus kent zijn schapen, maar laat hen vrij. Wie Jezus volgt, moet niet volmaakt zijn. Je bent bij Hem welkom zoals je bent. Je kent vast nog mensen die jouw herder willen zijn. Ze wijzen je de weg en zorgen dat je niet de verkeerde kant oploopt. Mag ook Jezus voor jou zo'n herder zijn?

ZOEKWOORD

Stef DESODT

Plaats je telkens de eerste letter van 11 te zoeken dieren op een rij, dan vorm je meteen het te zoeken woord.

KLEINE RIVIERVIS

OCTOPUS

JONG VAN EEN SCHAAP

VROUWTJESSCHAAP

DIER DAT SIST

GROOT DIER MET SLURF

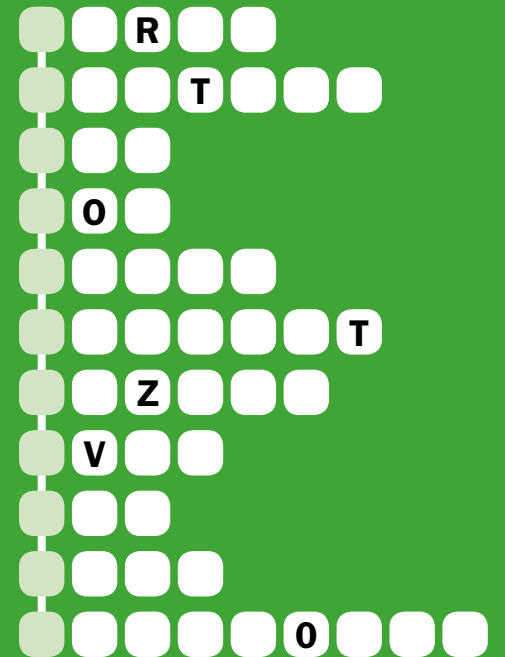
VOGEL MET LANGE STAART

WILD ZWIJN

MANNETJESSCHAAP

LASTDIER

DIKHUIDIG DIER MET EEN HOORN

HOE VER IS ONEINDIG?

Wanneer ben je gelukkig? Kunnen arme mensen ook gelukkig zijn? En waar komen woorden vandaan? Het zijn vragen waarover je lang en diep kunt nadenken. En meestal is er geen pasklaar antwoord. Iedereen heeft er een andere mening over. Dat mag. Praten en nadenken over moeilijke dingen kan helpen om jezelf en anderen beter te begrijpen. **Filosoferen** heet dat.

„Eigenlijk zou ik liever op mijn Wii spelen”, geeft **Remi** toe. Hij is een van de twaalf kinderen op het **FEEST VAN DE FILOSOFIE** in Leuven. „Ik heb vaak 'zotte' vragen, waarop zelfs de juf geen antwoord weet”, vertelt **Elin**. „Misschien lukt het hier?”

„We hebben het vandaag over waarden”, vertelt begeleider **Kristof**. „Een waarde is iets wat je belangrijk vindt, zoals ouders en vrienden”, weet Elin.

Via een balspel leren de kinderen vragen stellen. *Hoe ver is oneindig? Wat is mooi?* Uit elke vraag ontstaat een nieuwe: *Hoe hoog is de hemel? Is mooi zijn belangrijk?*

Voor een nieuwe opdracht vormen de kinderen duo's. Op kaartjes schrijven ze wat of wie belangrijk voor hen is. Kristof plaatst doosjes in alle hoeken van de kamer.

Bij elk ervan hoort een slagzin, zoals 'Wat echt van jezelf is', of 'Waar je iemand gelukkig mee maakt'. Op de keerzijde van elk kaartje schrijven de

kinderen waarom ze dit kaartje precies in dat doosje stoppen. **Emma** schrijft „Een huis, omdat er dan geen daklozen meer zouden zijn”. Ze stopt het kaartje in het doosje 'Wat gratis zou moeten zijn'. Voor **Tessa** zijn vrienden belangrijk. Haar kaartje verdwijnt in het bakje 'Wat je deelt met anderen'.

De oefening zette hen aan het denken: „Hoe kan iets van jezelf zijn als een ander het ook kan gebruiken?”, vraagt **Floor** zich af.

Na de pauze stemmen de kinderen over de vragen die ze verzamelden en die ze willen bespreken. Bij de vraag 'Is de dood echt zo erg als het lijkt?' gaan de meeste vingers in de lucht. „Zijn jullie zeker?”, vraagt Kristof. „Ja hoor, want ik wil uitzoeken hoe ver de hemel reikt”, zegt **Helder**. „Doodgaan is zoals een achtbaan”, zegt **Josefien**: „Het lijkt eng omdat het onbekend is.” Waar ze het over eens zijn, is dat ze hun vrienden en familie zullen

missen. „Misschien kunnen jullie nog wel aan elkaar denken?”, probeert Kristof. Het blijft even stil.

„Ik denk niet dat doodgaan erg is voor jezelf, wel voor de anderen”, zegt **Jakob**. „Als je pijn hebt, is het wel erg”, vindt **Anna May**. „Je geest zoekt een weg”, bedenkt Floor. „Heb je goed geleefd, dan zal hij vast een fijne plek vinden.” „Misschien beslist de natuur wel over jouw lot”, zegt **Lien**. Volgens **Marie** verdient elk nieuw leven een plek op deze aarde.

Genoeg gefilosofeerd. „Maak nu maar een mooie tekening voor wie belangrijk voor je is”, zegt Kristof. Josefien tekent een regenboog, met een streepje zwart. „Het leven moet niet altijd kleurig zijn”, meent ze. Floor tekent een magisch bos. Het is haar droombeeld van de hemel. Op het papier van Anna May staat een boom. In de kruin schrijft ze: „Het leven is mooi.”

Martine CROONEN

In een actieve workshop zoeken de kinderen naar een vraag die hen bezighoudt. © M. Croonen

